

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників та фахівців
соціономічної сфери

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ В АКАДЕМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

*Всеукраїнської науково-методичної конференції з міжнародною участю
06 червня 2026 року*

ОДЕСА

DOI: <https://doi.org/10.24195/CriticalThinking2026>

УДК: 378:159.955

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Музиченко Ганна В'ячеславівна - доктор політичних наук, професор, проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Койчева Тетяна Іванівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, в.о. першого проректора з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Ольга ЗБАРСЬКА (Olga Zbarskaya) - доктор наук, експерт у галузі креативного потенціалу людини, член академії ACSW, член The Textbook & Academic Authors Association, засновник та президент компанії «OZCREDO», автор книг та підручників.

Черненко Наталія Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри освітнього менеджменту та публічного управління Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Папач Ольга Іванівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри математики і методики її викладання Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Дерік Ілона Морисівна - кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Листопад Олексій Анатолійович - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри дошкільної педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

*Рекомендова вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №15 від 25 червня 2026 року.)*

Рецензенти:

Княжева Ірина Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри дошкільної педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Фурман Анатолій Анатолійович – доктор психологічних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту гуманітарних наук Національного університету «Одеська політехніка».

Критичне мислення в академічному середовищі: від теорії до практики: збірник матеріалів всеукраїнської науково-методичної конференції з міжнародною участю. Одеса: Університет Ушинського, 2026. 473 с.

До збірника ввійшли матеріали всеукраїнської науково-методичної конференції з міжнародною участю, присвяченої різним психолого-педагогічним аспектам інноваційного потенціалу особистості, сучасним методам та формам організації освітнього процесу у закладах освіти різного рівня, розвитку критичного мислення під час підготовки здобувачів у закладах освіти.

Науковці висвітлюють питання щодо сучасних форм і методів розвитку критичності як ресурсу інноваційного потенціалу особистості.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

© Університет Ушинського

В цілому, бажання утвердити паралельну схему виникнення української філософії, що не верифікується ніякими філософськими джерелами свідчить про активний вплив на результати праці істориків української філософії позафілософського (ідеологічного) контексту.

Список використаних джерел:

1. Вільчинський Ю. М., Скринник З. Е., Скринник М. А. Розвиток філософської думки в Україні: Текст лекцій. Ч. 1: Від часу Київської Русі до доби романтизму. Львів: ЛДУ, 1991. 106 с.
2. Історія української філософії: підручник / М. Ю. Русин – координатор видавничого проекту. К.: Академвидав, 2008. 624 с.
3. Історія філософії на Україні: у 3 т. Т. 1. К.: Наукова думка, 1987. 399 с.
4. Кессиди Ф. Х. От мифа к логосу: Становление греческой философии. М.: Мысль, 1972. 312 с.
5. Nestle Wilhelm. Vom Mythos zum Logos. Die des griechischen Denkens Selbstentfaltung von Homer bis auf die Sophistik und Sokrates. Stuttgart: A. Kröner, 1940. 572 s.

АТАМАНЮК Зоя Миколаївна

ORCID ID: (0000-0001-7299-409X)

DOI: <https://doi.org/10.24195/CriticalThinking2026-1>

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ ФІЛОСОФСЬКОЇ ОСВІТИ В ЕПОХУ МЕТАМОДЕРНУ

Сучасний світ вимагає від освіти нового підходу, де теорія та практика, ідеальне та матеріальне, духовне та тілесне тісно переплітаються. Це означає, що кожна людина повинна вміти творчо діяти у реальному світі, керуючись при цьому вищими принципами та ідеалами. Філософське мислення стає все більш актуальним у науці, бізнесі, політиці та повсякденному житті. Френсіс Фукуяма описує сучасне суспільство як таке, що переживає «Великий Розрив» [1], де якість освіти знижується, хоча люди залишаються раціональними істотами. Філософи, як Йоганн Фіхте, наголошували на важливості філософської педагогіки для формування цілісної особистості. Сьогодні бракує повернення до філософської раціональності у всіх сферах життя. Замість глибокого мислення, ідеологічну обробку замінили телебачення, астрологія та містика, а войовничий атеїзм поступився місцем релігієзнавству. Як зазначав М. Мамардашвілі, люди перестають мислити самостійно, стаючи об'єктом маніпуляцій. Знамените «Я мислю – отже, я існую» Декарта втратило своє первісне значення, перетворившись на прагнення до комфортного життя [1]. Навіть відносно нова дисципліна «філософія освіти», стикається з різними трактуваннями свого предмета. Різні дослідники, такі як **Киященко Н., Піцулін М., Терещенко В.**,

Шиміна Т., Разін А., Гусинський Е., Турчанінова Г. та Клепко С., пропонують свої визначення, підкреслюючи її практичний, духовний, політологічний, педагогічний або плюралістичний характер. Це свідчить про складність та багатогранність проблематики філософії освіти.

Гуманітарні дисципліни, що охоплюють історію, філософію, літературу, мистецтво, соціологію та психологію, є ключовими для розвитку особистості. Вони не тільки розширюють світогляд, а й відточують критичне мислення та аналітичні здібності. Зокрема, історія дає змогу осмислити причинно-наслідкові зв'язки подій, аналізувати взаємодію минулого й сучасності, передбачати майбутні сценарії та усвідомлювати вплив індивіда на історичний процес. Література, занурюючи в переживання героїв, розвиває емпатію, сприяє розумінню різноманітних поглядів і культурних особливостей, а також формує толерантність і співчуття до людських емоцій та соціальних проблем. Філософія ж навчає логічного мислення, рефлексії та пошуку істини, допомагаючи аргументовано висловлювати думки, критично оцінювати інформацію та формувати власну систему цінностей. Соціологія розкриває структуру та закономірності суспільства, дозволяючи аналізувати соціальні процеси, норми та відхилення, а також усвідомлювати роль інститутів (сім'ї, освіти, держави) у житті людей. Вона є інструментом для прогнозування соціальних тенденцій, оцінки ефективності політик та пошуку рішень проблем. Психологія, досліджуючи поведінку, мислення та емоції, сприяє самопізнанню, розвитку емоційного інтелекту та покращенню комунікативних навичок, що є надзвичайно актуальним у сучасному світі. Нарешті, вивчення культури та мистецтва не лише підвищує освіченість, а й сприяє гармонійному розвитку особистості, креативності, естетичному смаку та емоційному інтелекту, допомагаючи формувати ідентичність та духовний світ. Незважаючи на свою фундаментальну значущість, гуманітарні дисципліни часто залишаються в тіні технічних та природничих напрямів. Тенденція до скорочення навчальних годин для гуманітарних предметів створює серйозні виклики для сучасної системи освіти. Це, у свою чергу, призводить до зниження зацікавленості студентів, оскільки в епоху цифрових технологій молодь віддає перевагу швидкому споживанню інформації, що ускладнює глибоке осмислення гуманітарних знань. Крім того, спостерігається перерозподіл фінансування на користь STEM-освіти (наука, технології, інженерія, математика) під гаслом «за ними майбутнє».

Філософія відіграє значну роль у формуванні професійних навичок майбутніх спеціалістів, адже її головна мета – озброїти їх фундаментальними засадами духовної культури. Це включає розвиток критичного мислення та свідоме формування власного світогляду, що дозволяє осмислити себе та своє місце в сучасному суспільстві. Завдяки філософії людина стає здатною до самостійного мислення та прийняття рішень. Вона відкриває двері до загальнолюдських цінностей та спонукає до роздумів над одвічними питаннями людського існування. На цьому етапі навчання головне – навчитися

розпізнавати, глибоко усвідомлювати, розуміти та чітко формулювати проблеми. [6, с. 68].

Загально визнано, що філософія не просто існує, а є фундаментальною основою для життя, і її принципи мають бути інтегровані в усі аспекти нашого існування. У контексті філософії, сам процес пошуку істини набуває такої ж значущості, як і кінцевий результат – сама істина. Сутність філософствування полягає саме в цьому безперервному прагненні до пізнання, що робить філософію унікальною серед інших дисциплін. Її основним предметом дослідження є не зовнішній світ, а внутрішній світ – сама думка, її структура та функціонування. Коли індивід формує свою власну філософську позицію, він стикається з широким спектром ідей та поглядів, що надає йому значні можливості для особистісного зростання, самопізнання та реалізації свого потенціалу. Важливо пам'ятати, що головною метою кожної людини має бути постійне вдосконалення своєї особистості. Цей принцип є наріжним каменем для вивчення всіх філософських систем, оскільки лише через особистісний розвиток ми можемо ефективно сприяти покращенню навколишнього світу.

Філософія сконцентрована на усвідомленні змістовності різних явищ та спрямована на розуміння людиною її світоглядної ролі. Відповідно до цього філософію називають «любов'ю до мудрості», яка включає гносеологічний аспект [7, с. 68]. Ця функція філософії ототожнюється з головною функцією освіти. З виникненням у європейських країнах системи освіти філософія стала основною теоретичною дисципліною, без вивчення якої неможливо було здобути вищу освіту [4].

Таким чином, філософія виступає в ролі охоронця розуму та виконує функцію арбітра по відношенню до інших наук. Її унікальність полягає у здатності виносити судження автономно, спираючись на принципи чистого мислення та закони розуму. Університет, у свою чергу, покликаний не лише забезпечити студентам професійну підготовку, а й сприяти формуванню їхнього світогляду [8, С. 131-135].

Філософія слугує інструментом для мислення, надаючи готові моделі та підходи, що дозволяють самостійно розв'язувати наукові проблеми. Вона також розвиває ключові професійні навички: здатність формулювати питання та знаходити шляхи їх вирішення, аналізувати альтернативи та суперечності, чітко визначати терміни, структурувати власні думки. Крім того, філософія допомагає сформувати унікальний світогляд, індивідуальний стиль мислення, життєві принципи та цінності, необхідні для успішної діяльності в будь-якій сфері [7, с. 68].

Отже, філософія відіграє важливе значення в процесі формування професійної компетентності майбутнього фахівця. Розвиток вищої освіти в наш час, її зміст, стратегія та конкретні методики свідчать про те, що модель сучасного університету розвивається під впливом технократичного мислення. Сучасний запит на підготовку вузькопрофільних фахівців у процесі значної

економії веде до втрати важливих традиційних функцій вищої освіти, і передусім культурологічної [3].

Метамодерн, як культурно-філософський феномен, поєднує елементи модерну та постмодерну, створюючи новий культурний ландшафт, який впливає на процеси соціалізації. З огляду на швидкі зміни в соціальній структурі, комунікаційних технологіях та глобалізації, необхідно дослідити, як нові соціокультурні умови формують сучасну людину. У численних текстах ми зустрічаємо два слова «метамодерн» і «метамодернізм». Обидва слова мають однакову складову – «мета» і схожі між собою слова «модерн» і «модернізм». І, як це часто буває з термінологією, потрібно відразу домовитися, що означає кожне слово і не заплутатися в цьому. Слово «модерн» (з латинського *modernus*) у найпростішому перекладі – недавній, сучасний, новий. Цим словом також називають стиль ар-нуво (це нас зараз не цікавить). Нас цікавить культурно-історична епоха модерну, яка характеризувалася кардинальними змінами у всіх сферах людської життєдіяльності і ментальності, які врешті призвели до становлення індустріального суспільства. Ця макроепоха складається з кількох періодів, причому у різних країнах і стосовно різних дисциплін вони можуть різнитися між собою. Останній закінчився цілком недавно – приблизно з кінцем Другої світової війни. Після чого почалася епоха постмодерну, а після неї – епоха метамодерну. Модернізм же – це узагальнена назва сукупності світоглядних, філософських та мистецьких напрямків, які виникли в результаті кардинальних змін у західному суспільстві наприкінці ХІХ-го та на початку ХХ-го століть, дуже різноманітних у своїх проявах, однак об'єднаних такими рисами, як скерованість на розрив з попередніми традиціями, пошук та оновлення художніх форм. На зміну модернізму прийшов постмодернізм (різницю між модернізмом і постмодернізмом я пояснюю в першій частині цього есею «На зламі свідоглядних епох. Те що минуло»).

Дослідженням метамодерну як особливого історичного етапу розвитку культури займалися: О. Думітреску, Г. Фрайнахт, Т. Вермюйлен та Р. ван ден Аккер, Х. Морару. Поняття «метамодерн» та «метамодернізм» починає активно використовуватись не лише культурологами, але й філософами, архітекторами, істориками, психологами: А. Кірбі, Р. Ешельман, С. Берн, М. К. Холланд, Г. Фрайнахт, Л. Тьорнер. У вітчизняній гуманітаристиці наукові дослідження, присвячені аналізу метамодернізму як теоретичній рефлексії та культурній практиці, досить мало (О. Афанасьєв, А. Гапонюк, О. Висоцька, О. Оніщенко, Ю. Шабанова, та ін.). Метамодернізм наявний та, водночас, контекстуально відмінний, у різних мистецьких стилях і жанрах, культурницьких напрямках і дискурсах. «Класичними» метамодерністичними прикладами вважаються культурні тексти Ш. Лабафа, Н.С. Рьонкьо та Л. Тьорнера («Take Me Anywhere», «Touch my soul», «I am sorry», «I am not famous any more», інші); мистецькі твори О. Еліасона, Дж. Тарелла, К. Енгмана, Г. Крюдсона, Д. Торпа, К. Донечі, Р. Кьяртанссона, А. Міллера; літературні відкриття Р.Боланьо, Х.Мураками,

Д.Ф.Воллеса, С.Роггенбака, З. Сміта, Ж.Д. Вагнер, С.Коллінз; кінематографічні стрічки режисерів В. Андерсона («Moonrise Kingdom»), М. Гондрі («Eternal Sunshine of the Spotless Mind»), «La science des rêves», «L'Écume des jours»), Д. Лінча («Blue Velvet») та інші [5, с. 69].

Метамодерн дослідники розглядають як динамічний рух між протилежними полюсами – такими як іронія та щирість, наївність і поінформованість, релятивізм і прагнення до істини, оптимізм і сумнів. У цьому контексті сенс виникає саме в процесі коливання між цими крайнощами. Це проявляється через нову форму щирості, виклик усталеним нормам, посилену саморефлексію та прагнення конструктивно поєднувати різноманітні елементи для створення нового. Також важливими є потяг до епічності й винахідливості.

Основні риси та цінності метамодернізму:

- Метамодерн свідомо балансує між суперечливими емоційними й естетичними станами, не віддаючи перевагу жодному з них, а знаходячи зміст у їхній взаємодії.
- Іронія та гумор застосовуються не як засіб дистанціювання чи цинізму, а як інструмент передачі глибоких особистих переживань і емпатії.
- Вихід за межі загальноприйнятого сприймається як джерело розвитку та творчого досвіду.
- Людина усвідомлює себе як творця власного життя, приміряючи ролі автора, режисера й виконавця водночас.
- Увага до проявів героїзму та значущості навіть у буденних історіях.
- Формування нових цілісних образів через поєднання, на перший погляд, несумісних елементів.

Попри притаманну іронічність, метамодерн зберігає орієнтацію на справжні почуття та автентичність, що принципово відрізняє його від постмодернізму [2, С. 27-37.].

У сучасну епоху метамодерну критичне мислення постає як ключова складова філософської освіти, що забезпечує здатність орієнтуватися в умовах невизначеності, множинності істин і постійного коливання між протилежними смислами. Воно поєднує аналітичність із відкритістю до нових інтерпретацій, сприяє формуванню рефлексивної, відповідальної та творчої особистості. Таким чином, критичне мислення не лише підтримує інтелектуальну автономію, а й виступає необхідним інструментом осмислення реальності в контексті метамодерної чутливості.

Список використаних джерел:

1. Newman, John Henry. *The Idea of a University*. Oxford University Press, 1976. 684 p.
2. Висоцька О. Культурно-історичні межі метамодернізму. Вісник НЮУ ім. Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія, № 61 (2024). С. 27-37.

3. Ільїна Г.В. Генеза культури мислення: логос, рацію, візію : монографія. Київ ; Ніжин : Видавець ПП Лисенко М.М., 2018. 368 с.
4. Кириленко К.М. Філософія культури. Київ, 2018. 279 с.
5. Петрова І. В. Ідентифікація метамодернізму як культурної практики. Серія: Філософія, культурологія, соціологія, Київський нац. ун-т культури і мистецтв, 2020. С. 67-76
6. Тур М.Г. Роль і місце філософії в освіті та науці. Вісник гуманітарного наукового товариства : Наукові праці. Черкаси, 2014. Вип. 14. С. 68–77., с. 68.
7. Філософія освіти: навчальний посібник / за наук. ред. академіка В.П. Андрущенка та ін. Київ : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. 342 с., с. 68.
8. Фуркало В.С., Фуркало В.І. Сучасні підходи до формування професійних компетентностей при організації та проведенні практичних занять із філософії. Теорія і методика професійної освіти. 2021. Вип. 34. Т. 2. С. 131-135. <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2021/34-2.26>

БАЛАЗЮК Оксана Юрївна

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОГО СУДЖЕННЯ БУХГАЛТЕРА В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОБЛІКУ

У сучасних умовах діджиталізації обліку, зумовленої широким впровадженням інформаційних технологій загалом та штучного інтелекту, зокрема, професійна діяльність бухгалтера зазнає суттєвих змін. Автоматизовані системи здатні швидко генерувати фінансову інформацію, звіти та аналітичні висновки, однак разом із цим вони можуть створювати переконливі, але помилкові або неповні результати. Це зумовлює зростання ролі людського фактору, тобто здатності до критичного мислення та професійного судження.

У таких умовах традиційні підходи до підготовки бухгалтерів, орієнтовані переважно на технічні навички, виявляються недостатніми. Сучасний фахівець має не лише володіти інструментами обліку, а й уміти оцінювати достовірність інформації, виявляти логічні помилки, перевіряти джерела даних і приймати етично обґрунтовані рішення. Саме тому критичне мислення та професійний скептицизм стають ключовими компетентностями бухгалтера в цифрову епоху.

Особливої актуальності набуває формування навичок системного аналізу інформації, перевірки результатів та рефлексії щодо прийнятих рішень, який передбачає послідовні етапи осмислення, оцінки та верифікації інформації. Це доводить, що професійне судження бухгалтера формується не лише на основі знань стандартів, а й через здатність критично осмислювати результати, отримані як традиційними, так і цифровими інструментами.

		Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
2	Артюх В'ячеслав Олексійович	кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри історії, правознавства та методики навчання Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
3	Атаманюк Зоя Миколаївна	доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
4	Балазюк Оксана Юріївна	кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки, обліку та оподаткування Вінницького навчально-наукового інституту економіки Західноукраїнського національного університету
5	Біліченко Павло Геннадійович	кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки, психології, соціальної роботи та менеджменту Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
6	Бойцун Ірина Євгеніївна	кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри літературознавства і східної філології Державного закладу «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»
7	Борзунов Юрій Леонідович	старший викладач кафедри автомобільного транспорту та логістики Національного університету «Одеська політехніка»
8	Бугайчук Світлана Анатоліївна	кандидат фізико-математичних наук, старший науковий співробітник інституту фізики Національної академії наук України
9	Бухнієва Олена Анатоліївна	кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри музичного та образотворчого мистецтва Ізмаїльського державного гуманітарного університету
10	Васильєва	асистент кафедри германської філології та

		державного університету імені Володимира Винниченка
134	Шедіна Світлана Віталіївна	викладач-стажист кафедри професійної освіти та дизайну художньо-графічного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
135	Штайнер Тетяна Віталіївна	викладач кафедри професійної освіти та дизайну Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
136	Шувар Наталія Мирославівна	кандидат біологічних наук, старший викладач кафедри загальної та медичної психології Вищого приватного навчального закладу «Львівський медичний університет»
137	Яценко Елеонора Михайлівна	кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри психології та соціальної роботи Західноукраїнського національного університету
138	Осипова Тетяна Юріївна	доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

Зміст

<i>Artem Androsenko</i> Critical thinking of a future teacher in the context of digitalization of education	<i>Андросенко Артем</i> Критичне мислення майбутнього вчителя в умовах цифровізації освіти	4
<i>Viacheslav Artiukh</i> On the formula “from myth to logos” applied to the origins of the Ukrainian philosophical process	<i>Артюх В`ячеслав</i> Про формулу «від міфу до логосу», прикладену до витоків українського філософського процесу	6
<i>Zoia Atamaniuk</i> Critical thinking as a	<i>Атаманюк Зоя</i> Критичне	9

component of modern philosophical education in the metamodern era	мислення як складова сучасної філософської освіти в епоху метамодерну	
Oksana Balaziuk Critical thinking as the basis of an accountant's professional judgment in the context of digital accounting	Балазюк Оксана Критичне мислення як основа професійного судження бухгалтера в умовах діджиталізації обліку	14
Pavlo Bilichenko Theoretical and methodological principles for the development of students' critical thinking based on materials from the history of pedagogy	Біліченко Павло Теоретико-методичні засади розвитку критичного мислення студентів на матеріалах історії педагогіки	18
Iryna Boitsun Developing critical thinking skills in future teachers of ukrainian literature	Бойцун Ірина Розвиток критичного мислення у майбутніх вчителів української літератури	21
Yurii Borzunov Developing critical thinking among students	Борзунов Юрій Розвиток критичного мислення здобувачив освіти	24
Svitlana Buhaichuk Environmental education and upbringing in the process of studying biology. The use of the latest and interactive teaching technologies in the process of studying biology	Бугайчук Світлана Екологічна освіта і виховання в процесі вивчення біології. використання новітніх та інтерактивних технологій навчання в процесі вивчення біології	28
Olena Bukhniieva Reflective and evaluative criterion in the structure of integrative and interpretative competence of music teachers	Бухнієва Олена Рефлексивно-оцінний критерій у структурі інтегративно-інтерпретаційної компетентності педагогів-музикантів	30
Kateryna Vasylieva Linguocultural potential of authentic media texts in the formation of critical thinking of future teachers of English language and foreign literature	Васильєва Катерина Лінгвокультурний потенціал автентичних медіатекстів у формуванні критичного мислення майбутніх учителів англійської мови та зарубіжної літератури	33
Olha Vietrova Integration of critical thinking technologies into the professional	Вєтрова Ольга Інтеграція технологій критичного	36